

Arrest

nr. 305 764 van 26 april 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 13 december 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van U.A. (eerste verzoekster) als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen ben je afkomstig uit Kragujevac (Servië) en heb je de Servische nationaliteit. Jouw vader, V.U. (...), is een etnisch Serviër en jouw moeder, E.B. (...) (O.V. (...)), is een etnische Rom. Zij hebben beiden de Servische nationaliteit.

Je weet niet meer in welk jaar je Servië verliet. Je kwam met je ouders naar België. Jouw ouders dienden op 11 juli 2011 in België een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Zij verklaarden daarbij dat je moeder gediscrimineerd werd omwille van haar Roma-afkomst. Jouw vader stelde ook een ontheemdenstatuut te hebben in Servië. Jouw vader werd ook meermaals geslagen door de Servische politie en kon geen beroep doen op hun hulp. In 2011 verlieten jullie omwille van deze problemen Servië. Op 23

december 2011 werd door het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing genomen inzake het verzoek tot internationale bescherming van jouw ouders. Op 5 april 2012 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze beslissing. Op 13 juni 2012 werd het beroep van jouw ouders hiertegen bij de Raad van State verworpen.

Na haar eerste verzoek om internationale bescherming, diende jouw moeder nog driemaal een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook telkens in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Op 25 april 2018 verzocht je moeder een tweede keer om internationale bescherming. Ze haalde daarbij aan dat jullie na de geboorte van jouw zus M. (...) (O.V. (...)), op (...), van België naar Servië teruggekeerd waren. In Servië pleegde jullie vader geweld tegen jou, je zus en je moeder. Zijn relatie met je moeder eindigde. Jouw vader wou jij en je zus ook ontvoeren. Jouw moeder ging een nieuwe relatie aan met Me. R. (...). In 2015 reisden jij, je zus, je moeder en Me. (...) naar Duitsland. Jouw moeder diende er een verzoek tot internationale bescherming, maar jullie keerden in de zomer van 2016 vrijwillig terug naar Servië. Ook Me. (...) had ondertussen geweld gepleegd tegen je moeder. Op 23 april 2018 verlieten jij, je zus en je moeder Servië en jullie reisden samen naar België. Op 16 november 2018 verklaarde het Commissariaat-generaal jouw moeder haar tweede verzoek als kennelijk ongegrond. Op 18 november 2019 verwierp de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen haar beroep. Zonder België te verlaten diende jouw moeder op 22 maart 2022 een derde verzoek om internationale bescherming. Zij verklaarde dat jullie nog steeds gevaar liepen in Servië omwille van jouw vader. Ze stelde ook dat jij en je zus in België schoolliepen en dat zij gewerkt had in België. Op 20 mei 2022 verklaarde het Commissariaat-generaal jouw moeder haar derde verzoek niet-ontvankelijk. Zij ging hiertegen niet in beroep. Zonder België te verlaten diende jouw moeder op 22 november 2022 een vierde verzoek in. Zij herhaalde dat het leven van haar, van jou en je zus in Servië in gevaar was omwille van jouw vader en zijn familie. Verder wees je moeder er op dat ze reeds vijf jaar in België was en dat jij en je zus hier goed geïntegreerd waren. Op 20 januari 2023 verklaarde het Commissariaat-generaal jouw moeder haar vierde verzoek niet-ontvankelijk. Zij ging hiertegen niet in beroep. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 21 maart 2023 diende jij, samen met je zus, in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Uit jouw verklaringen afgelegd voor het CGVS blijkt dat je jouw verzoek deels baseert op de vluchtmotieven die door jouw moeder werden aangehaald. Je herhaalt immers dat je vader geweld pleegde tegen jou, je zus en je moeder. Je geeft ook aan dat je vader jou en je zus wil ontvoeren. Je voegt eraan toe dat je vader zijn nieuwe partner jou van valse zaken beschuldigde, zoals het afscheren van haar haren. Je vader ondernam daarom twee pogingen om jou en je zus in een instelling te laten plaatsen. Je vader liet jou en je zus ook éénmaal achter op straat. Na jullie vertrek naar België goot je vader kokend water op je oma in Servië. Daarnaast geef je aan dat jouw juffen in Servië streng waren en jou sloegen. Verder verklaar je dat je België leuk vindt, dat je hier vrienden hebt en jouw school wil afwerken. Je stelt ook dat je het Servisch niet machtig bent.

Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming leg je de volgende documenten voor: jouw origineel paspoort en een attest van jouw gezinssamenstelling in België.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalt ter staving van haar verschillende verzoeken, waarvoor de beslissing vanaf nu definitief is.

Voor wat betreft het huiselijk geweld door je vader waarvan jij, je zus en je moeder het slachtoffer werden in de periode voorafgaand aan jullie komst naar België, dient te worden opgemerkt dat dit motief volledig berust

op dezelfde gronden die je moeder reeds aanhaalde in het kader van haar verschillende verzoeken om internationale bescherming, waarbij er steeds werd vastgesteld dat jouw mama niet aannemelijk heeft gemaakt dat ze geen beroep kan doen op de in Servië beschikbare beschermingsmogelijkheden. Deze beslissing is nu definitief.

Je brengt geen enkel element aan dat de beoordeling van je moeder haar verzoeken om internationale bescherming kan wijzigen. Uit niets blijkt dat jij en je moeder of andere naaste familieleden in geval van herhaling van problemen met je vader en/of zijn nieuwe partner bij terugkeer naar Servië hiervoor geen beroep zouden kunnen doen op de hulp van en bescherming door de Servische autoriteiten (CGVS, p. 9-10).

Voor wat betreft jouw bewering dat jouw juffen in Servië streng waren en jou sloegen kan evenzeer gesteld worden dat uit niets blijkt dat je bij terugkeer naar Servië voor deze feiten geen beroep zouden kunnen doen op de hulp van en bescherming door de Servische autoriteiten. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Servië Algemene Situatie van 15 december 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie._algemene_situatie_20221215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Servië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Servische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hoewel binnen de Servische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie voldoende georganiseerd, bemand en uitgerust is om de nodige bescherming te kunnen bieden aan de bevolking, dat de kwaliteit van de politieonderzoeken erop vooruit gaat en dat corrupte politieambtenaren steeds vaker ter verantwoording worden geroepen. De Servische justitie en magistratuur ondergingen de afgelopen jaren ingrijpende hervormingen gericht op het verbeteren van de kwaliteit en onafhankelijkheid ervan. Ofschoon op dit gebied nog veel moet gebeuren en er nog talrijke kritische kanttekeningen gemaakt kunnen worden bij het actuele rechtswezen in Servië, o.a. aangaande de politieke beïnvloeding die in het huidige systeem nog niet uitgesloten is, wordt op dit terrein een zekere vooruitgang geboekt, onder meer door de doorvoering op 9 februari 2022 van de grondwetswijziging waarbij rechters en parketmagistraten niet langer door het parlement aangeduid kunnen worden. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Servische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan o.a. bij het intern controleorgaan van Binnenlandse Zaken en de instelling van de Ombudsdienst (Protector of Citizens). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De kwaliteit van de interne politieonderzoeken is gestegen. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Servië aanwezig zijn. In oktober 2019 trad een nieuwe wet op gratis rechtsbijstand (Law on Free Legal Aid) in werking. Daarnaast bestaan er ook verschillende niet wettelijk geregelde mogelijkheden om kosteloze rechtshulp te verkrijgen. Informatie stelt ook nog dat Servië over uitgebreide wetgeving beschikt in de strijd tegen corruptie. Ofschoon er zich nog problemen voordoen op het vlak van de tenuitvoerbrenging van het beleid, beschikt Servië over diverse anticorruptie-instellingen, onder meer een anticorruptieagentschap dat toeziet op de implementatie van de maatregelen. De strijd tegen corruptie leidde reeds tot arrestaties van meerdere, soms zelfs hooggeplaatste, functionarissen. In maart 2018 werd een nieuwe wet inzake de bestrijding van georganiseerde misdaad, terrorisme en corruptie van kracht, die voorziet in gespecialiseerde diensten, o.a. op gerechtelijk niveau, om corruptiezaken te onderzoeken en te vervolgen. De Servische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de OVSE (Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa). Deze organisatie helpt onder meer de politie bij het introduceren van internationale standaarden, hervormingen en het opbouwen van een vertrouwensrelatie met de bevolking.

Specifiek voor de Roma minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Servië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land.

U blijft hier in gebreke. / U heeft dit evenwel niet gedaan....[concrete vaststellingen uit het dossier]. Informatie over de Roma in Servië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, en dat er diverse burgermaatschappijorganisaties, waaronder bijvoorbeeld het Roma Women's Network en Praxis, alsook ervaren advocaten (al dan niet actief binnen deze organisaties of binnen de relevante onafhankelijke overheidsinstellingen) zijn die opkomen voor de Roma gemeenschap en bijstand kunnen bieden aan Roma om discriminatie te melden en hun rechten te beschermen. Dit kan door het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, zo ook door het ondernemen van stappen bij het Hooggerechtshof daar waar lagere rechtbanken in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat de organisatie Minority Rights Group International van 1 september 2020 tot 31 augustus 2022 samen met Praxis en met een groot aantal stakeholders op het terrein een programma had lopen dat erop gericht was te komen tot een verbeterde juridische aanpak van gevallen van discriminatie van Roma.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Waar je verder aanhaalt dat je België leuk vindt, dat je hier vrienden hebt, dat je jouw school wil afwerken en dat je het Servisch niet machtig bent (CGVS, p. 6, 9 en 10) dient opgemerkt te worden dat dit motieven betreffen die niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Het feit dat je geen Servisch praat is onvoldoende om a priori te gewagen van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

De door jou neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. Jouw identiteit en herkomst staan op zich niet ter discussie, net zomin als jouw gezinssamenstelling.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van B.M. (tweede verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen ben je geboren in Charleroi (België) en heb je de Servische nationaliteit. Jouw vader, V.U. (...), is een etnisch Serviër en jouw moeder, E.B. (...) (O.V. (...)), is een etnische Rom. Zij hebben beiden de Servische nationaliteit.

Jouw ouders bevonden zich voor jouw geboorte in België in België. Zij dienden op 11 juli 2011 in België een verzoek om internationale bescherming in. Zij verklaarden daarbij dat je moeder gediscrimineerd werd omwille van haar Roma-afkomst. Jouw vader stelde ook een ontheemdenstatuut te hebben in Servië. Jouw vader werd ook meermaals geslagen door de Servische politie en kon geen beroep doen op hun hulp. Voor deze problemen hadden jouw ouders Servië in 2011 verlaten. Op 23 december 2011 werd door het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing genomen inzake het eerste verzoek tot internationale bescherming van jouw ouders. Op 5 april 2012 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze beslissing. Op 13 juni 2012 werd het beroep van jouw ouders hiertegen bij de Raad van State verworpen.

Jij werd geboren op 29 april 2012. Op 25 april 2018 verzocht je moeder een tweede keer om internationale bescherming dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Ze haalde daarbij aan dat jullie gezin na jouw geboorte van België naar Servië teruggekeerd waren. In Servië pleegde jullie vader geweld tegen jou, je zus A.U. (...) (O.V. (...)) en je moeder. Zijn relatie met je moeder eindigde. Jouw vader wou jij en je zus ook ontvoeren. Jouw moeder ging een nieuwe relatie aan met Me. R. (...). In 2015 reisden jij, je zus, je moeder en Me. (...) naar Duitsland. Jouw moeder diende er een verzoek tot internationale bescherming, maar jullie keerden in de zomer van 2016 vrijwillig terug naar Servië. Ook Me. (...) had ondertussen geweld gepleegd tegen je moeder. Op 23 april 2018 verlieten jij, je zus en je moeder Servië en jullie reisden samen naar België. Op 16 november 2018 verklaarde het Commissariaat-generaal jouw moeder haar tweede verzoek als kennelijk ongegrond. Op 18 november 2019 verwierp de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen haar beroep.

Na haar tweede verzoek om internationale bescherming, diende jouw moeder nog tweemaal een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook telkens in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend.

Zonder België te verlaten diende jouw moeder op 22 maart 2022 een derde verzoek om internationale bescherming. Zij verklaarde dat jullie nog steeds gevaar liepen in Servië omwille van jouw vader. Ze stelde

ook dat jij en je zus in België schoolliepen en dat zij gewerkt had in België. Op 20 mei 2022 verklaarde het Commissariaat-generaal jouw moeder haar derde verzoek niet-ontvankelijk. Zij ging hiertegen niet in beroep. Zonder België te verlaten diende jouw moeder op 22 november 2022 een vierde verzoek in. Zij herhaalde dat het leven van haar, van jou en je zus in Servië in gevaar was omwille van jouw vader en zijn familie. Verder wees je moeder er op dat ze reeds vijf jaar in België was en dat jij en je zus hier goed geïntegreerd waren. Op 20 januari 2023 verklaarde het Commissariaat-generaal jouw moeder haar vierde verzoek niet-ontvankelijk. Zij ging hiertegen niet in beroep. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 21 maart 2023 diende jij, samen met je zus, in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Uit jouw verklaringen afgelegd voor het CGVS blijkt dat je jouw verzoek deels baseert op de vluchtmotieven die door jouw moeder werden aangehaald. Je herhaalt immers dat je vader geweld pleegde tegen jou, je zus en je moeder. Je geeft ook aan dat je vader jou en je zus wil ontvoeren. Je voegt eraan toe dat je vader zijn nieuwe partner ook geweld tegen jou en je zus pleegde. Je vader liet jou en je zus ook éénmaal achter op straat. Na jullie vertrek naar België goot je vader kokend water op je oma in Servië. Daarnaast geef je aan dat jouw juffen in Servië streng waren. Verder verklaar je dat je België leuk vindt, dat je hier vrienden hebt en naar school gaat.

Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming leg je de volgende documenten voor: jouw origineel paspoort, jouw originele geboorteakte en een attest van jouw school in België over jouw schoolsituatie en over de betrokkenheid van je moeder bij jouw school.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek onvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalt ter staving van haar verschillende verzoeken, waarvoor de beslissing vanaf nu definitief is.

Voor wat betreft het huiselijk geweld door je vader waarvan jij, je zus en je moeder het slachtoffer werden in de periode voorafgaand aan jullie komst naar België, dient te worden opgemerkt dat dit motief volledig berust op dezelfde gronden die je moeder reeds aanhaalde in het kader van haar verschillende verzoeken om internationale bescherming, waarbij er steeds werd vastgesteld dat jouw mama niet aannemelijk heeft gemaakt dat ze geen beroep kan doen op de in Servië beschikbare beschermingsmogelijkheden. Deze beslissing is nu definitief.

Je brengt geen enkel element aan dat de beoordeling van je moeder haar verzoeken om internationale bescherming kan wijzigen. Uit niets blijkt dat jij en je moeder of andere naaste familieleden in geval van herhaling van problemen met je vader en/of zijn nieuwe partner bij terugkeer naar Servië hiervoor geen beroep zouden kunnen doen op de hulp van en bescherming door de Servische autoriteiten (CGVS, p. 9-10). Jouw bewering dat jouw juffen in Servië streng waren en naar jou riepen, volstaat niet om te gewagen van een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming (CGVS, p. 7, 10 en 11). Bovendien blijkt ook hier nergens dat je in geval van ernstige problemen geen beroep zou kunnen doen op de in Servië aanwezige autoriteiten. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Servië Algemene Situatie van 15 december 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20221215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Servië maatregelen werden/worden genomen om de politieke en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Servische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing

van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hoewel binnen de Servische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie voldoende georganiseerd, bemand en uitgerust is om de nodige bescherming te kunnen bieden aan de bevolking, dat de kwaliteit van de politieonderzoeken erop vooruit gaat en dat corrupte politieambtenaren steeds vaker ter verantwoording worden geroepen. De Servische justitie en magistratuur ondergingen de afgelopen jaren ingrijpende hervormingen gericht op het verbeteren van de kwaliteit en onafhankelijkheid ervan. Ofschoon op dit gebied nog veel moet gebeuren en er nog talrijke kritische kanttekeningen gemaakt kunnen worden bij het actuele rechtswezen in Servië, o.a. aangaande de politieke beïnvloeding die in het huidige systeem nog niet uitgesloten is, wordt op dit terrein een zekere vooruitgang geboekt, onder meer door de doorvoering op 9 februari 2022 van de grondwetswijziging waarbij rechters en parketmagistraten niet langer door het parlement aangeduid kunnen worden. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Servische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan o.a. bij het intern controleorgaan van Binnenlandse Zaken en de instelling van de Ombudsdienst (Protector of Citizens). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De kwaliteit van de interne politieonderzoeken is gestegen. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Servië aanwezig zijn. In oktober 2019 trad een nieuwe wet op gratis rechtsbijstand (Law on Free Legal Aid) in werking. Daarnaast bestaan er ook verschillende niet wettelijk geregelde mogelijkheden om kosteloze rechtshulp te verkrijgen. Informatie stelt ook nog dat Servië over uitgebreide wetgeving beschikt in de strijd tegen corruptie. Ofschoon er zich nog problemen voordoen op het vlak van de tenuitvoerbrenging van het beleid, beschikt Servië over diverse anticorruptie-instellingen, onder meer een anticorruptieagentschap dat toeziet op de implementatie van de maatregelen. De strijd tegen corruptie leidde reeds tot arrestaties van meerdere, soms zelfs hooggeplaatste, functionarissen. In maart 2018 werd een nieuwe wet inzake de bestrijding van georganiseerde misdaad, terrorisme en corruptie van kracht, die voorziet in gespecialiseerde diensten, o.a. op gerechtelijk niveau, om corruptiezaken te onderzoeken en te vervolgen. De Servische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de OVSE (Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa). Deze organisatie helpt onder meer de politie bij het introduceren van internationale standaarden, hervormingen en het opbouwen van een vertrouwensrelatie met de bevolking. Specifiek voor de Roma minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Servië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. U blijft hier in gebreke. / U heeft dit evenwel niet gedaan....[concrete vaststellingen uit het dossier]. Informatie over de Roma in Servië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, en dat er diverse burgermaatschappijorganisaties, waaronder bijvoorbeeld het Roma Women's Network en Praxis, alsook ervaren advocaten (al dan niet actief binnen deze organisaties of binnen de relevante onafhankelijke overheidsinstellingen) zijn die opkomen voor de Roma gemeenschap en bijstand kunnen bieden aan Roma om discriminatie te melden en hun rechten te beschermen. Dit kan door het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, zo ook door het ondernemen van stappen bij het Hooggerechtshof daar waar lagere rechtbanken in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat de organisatie Minority Rights Group International van 1 september 2020 tot 31 augustus 2022 samen met Praxis en met een groot aantal stakeholders op het terrein een programma had lopen dat erop gericht was te komen tot een verbeterde juridische aanpak van gevallen van discriminatie van Roma. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Waar je verder aanhaalt dat je België leuk vindt, dat je hier vrienden hebt, en dat je in België naar school gaat (CGVS, p. 3-4) dient opgemerkt te worden dat dit motieven betreffen die niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen

die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

De door jou neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. Jouw identiteit en herkomst staan op zich niet ter discussie. Het attest van jouw school in België zegt niets over een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar Servië.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeksters beroepen zich in hun verzoekschrift in een enig middel op de:

“Schending van artikelen 48/3 en 48/4 VW

Schending van artikel 57/6/1 VW

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

Verzoekster betogen:

“Eerste verzoekende partij was bijzonder jong toen zij vluchtte uit Servië en tweede verzoekende partij is geboren in Charleroi. Zij keerde nadien terug naar Servië, maar vluchtte opnieuw op zeer jonge leeftijd omwille van de problemen. Zij baseren zich uiteraard voor een groot deel op het relaas van hun moeder. De vrees in haar hoofd is nog steeds actueel en ook verzoekende partijen ondervonden dezelfde problemen in hun land van herkomst. Zo kaartte verzoekende partijen op uitgebreide wijze hun vrees aan omwille van het huiselijk geweld en verwaarlozing uitgaande van hun vader tijdens hun grote onderhouden bij het CGVS”.

Vervolgens citeren verzoeksters uit de verklaringen die zij aflegden tijdens hun respectieve persoonlijke onderhouden bij het CGVS.

Vervolgens citeren verzoeksters een passage uit de bestreden beslissingen en geven zij aan:

“Echter verklaart de COI Focus waaraan verwerende partij zélf heeft meegewerkt en die zij zelf aanhaalt dat de overheid de wetgeving in verband met o.a. huiselijk geweld niet doeltreffend afdwingt”.

Verzoeksters verwijzen in dit kader naar en citeren uit de door verweerder gehanteerde landeninformatie.

Voorts geven verzoeksters aan:

“Bovendien behoren verzoekende partijen tot een minderheidsetnie. Leden van de Roma gemeenschap worden gediscrimineerd en racistisch behandeld, ook door de Servische autoriteiten. Hoewel verwerende partij zelf aanhaalt dat mensen van Rom etnie in Servië inderdaad worden gediscrimineerd, tracht zij dit te minimaliseren:

(...)

Nochtans blijkt uit verschillende artikelen dat Roma's juist omwille van hun etnie systematisch gediscrimineerd en racistisch behandeld worden. Sterker nog, de discriminatie t.a.v. de gemeenschap douwt door op alle aspecten in het leven en leden van de Roma gemeenschap worden werkelijk behandeld als tweederangsburgers, ook al bezitten zij de Servische nationaliteit

(...)

De eigen COI Focus licht de alomtegenwoordige discriminatie van de Roma-gemeenschap, en vooral van Roma-vrouwen, uitvoerig toe als volgt

(...)

Uit het voorgaande blijkt aldus dat de verbetering die verwerende partij poogt voor te houden, eerder verwaarloosbaar is. De toegang tot het gerecht is absoluut niet van een toereikend niveau dat verwacht kan worden dat verzoekende partijen in Servië adequate juridische hulp zullen kunnen bekomen ter bescherming.

Het is aldus onbegrijpelijk hoe verwerende partij kan stellen dat verzoekende partijen zouden kunnen terugkeren naar Servië en er zich kunnen beroepen op effectieve bescherming van de Servische autoriteiten. Verwerende partij ontkent immers de problematiek aangaande de Roma niet, doch zij houdt stevast aan de verwaarloosbare verbeteringen op vlak bescherming uitgaande van de Servische autoriteiten.”

Verzoeksters concluderen:

“Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij meent dat verzoekende partijen beroep zou kunnen doen op de Servische autoriteiten. Verzoekende partijen hebben aangetoond dat dat niet het geval is.

Verzoekende partijen wensen dan ook de bescherming van de Belgische autoriteiten, zij vrezen voor hun leven in Servië.

Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen.

Het redelijkheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht en artikelen 57/6/1, 48/3 en 48/4 zijn dan ook geschonden.”

2.2. Verzoeksters vragen op basis van het voorgaande:

“Huidig beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren.

Bijaldien de betwiste beslissing van de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen te hervormen.

En

verzoekende partijen de vluchtelingenstatus te verlenen.

Subsidiair,

verzoekende partijen de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen

Subsubsidiair,

De bestreden beslissing te vernietigen teneinde het CGVS toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen.”

2.3. Verzoeksters voegen ter staving van hun betoog benevens de in dit verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeksters duiden niet op welke wijze artikel 57/6/1 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) *in casu* en door de bestreden beslissingen zou zijn geschonden. Op welke wijze dit artikel te dezen geschonden zou kunnen zijn, kan verder niet worden ingezien aangezien de bestreden beslissingen niet werden genomen op basis en in toepassing van dit artikel doch wel geschraagd zijn op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”*

De schending van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet wordt gelet op hetgeen voorafgaat niet op dienstige wijze aangevoerd door verzoeksters.

3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt verder in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen worden genomen.

3.3. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeksters de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht gesteld wordt dat aan de in hunnen hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden als begeleide minderjarigen op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

3.4. De bestreden beslissingen zijn, zoals reeds hoger werd aangegeven, geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen,*

nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”

In het licht van voormeld artikel, wordt in de bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekster geheel terecht gemotiveerd:

“In dit geval blijkt uit jouw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalt ter staving van haar verschillende verzoeken, waarvoor de beslissing vanaf nu definitief is.

Voor wat betreft het huiselijk geweld door je vader waarvan jij, je zus en je moeder het slachtoffer werden in de periode voorafgaand aan jullie komst naar België, dient te worden opgemerkt dat dit motief volledig berust op dezelfde gronden die je moeder reeds aanhaalde in het kader van haar verschillende verzoeken om internationale bescherming, waarbij er steeds werd vastgesteld dat jouw mama niet aannemelijk heeft gemaakt dat ze geen beroep kan doen op de in Servië beschikbare beschermingsmogelijkheden. Deze beslissing is nu definitief.

Je brengt geen enkel element aan dat de beoordeling van je moeder haar verzoeken om internationale bescherming kan wijzigen. Uit niets blijkt dat jij en je moeder of andere naaste familieleden in geval van herhaling van problemen met je vader en/of zijn nieuwe partner bij terugkeer naar Servië hiervoor geen beroep zouden kunnen doen op de hulp van en bescherming door de Servische autoriteiten (CGVS, p. 9-10).

Voor wat betreft jouw bewering dat jouw juffen in Servië streng waren en jou sloegen kan evenzeer gesteld worden dat uit niets blijkt dat je bij terugkeer naar Servië voor deze feiten geen beroep zouden kunnen doen op de hulp van en bescherming door de Servische autoriteiten. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Servië Algemene Situatie van 15 december 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie._algemene_situatie_20221215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Servië maatregelen werden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Servische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hoewel binnen de Servische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie voldoende georganiseerd, bemand en uitgerust is om de nodige bescherming te kunnen bieden aan de bevolking, dat de kwaliteit van de politieonderzoeken erop vooruit gaat en dat corrupte politieambtenaren steeds vaker ter verantwoording worden geroepen. De Servische justitie en magistratuur ondergingen de afgelopen jaren ingrijpende hervormingen gericht op het verbeteren van de kwaliteit en onafhankelijkheid ervan. Ofschoon op dit gebied nog veel moet gebeuren en er nog talrijke kritische kanttekeningen gemaakt kunnen worden bij het actuele rechtswezen in Servië, o.a. aangaande de politieke beïnvloeding die in het huidige systeem nog niet uitgesloten is, wordt op dit terrein een zekere vooruitgang geboekt, onder meer door de doorvoering op 9 februari 2022 van de grondwetswijziging waarbij rechters en parketmagistraten niet langer door het parlement aangeduid kunnen worden. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Servische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan o.a. bij het intern controleorgaan van Binnenlandse Zaken en de instelling van de Ombudsdienst (Protector of Citizens). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De kwaliteit van de interne politieonderzoeken is gestegen. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Servië aanwezig zijn. In oktober 2019 trad een nieuwe wet op gratis rechtsbijstand (Law on Free Legal Aid) in werking. Daarnaast bestaan er ook verschillende niet wettelijk geregelde mogelijkheden om kosteloze rechtshulp te verkrijgen. Informatie stelt ook nog dat Servië over uitgebreide wetgeving beschikt in de strijd tegen corruptie. Ofschoon er zich nog problemen voordoen op het vlak van de tenuitvoerbrenging van het beleid, beschikt Servië over diverse anticorruptie-instellingen, onder meer een anticorruptieagentschap dat toeziet op de implementatie van de maatregelen. De strijd tegen corruptie leidde reeds tot arrestaties van meerdere, soms zelfs hooggeplaatste, functionarissen. In maart 2018 werd een nieuwe wet inzake de bestrijding van georganiseerde misdaad, terrorisme en corruptie van kracht, die voorziet in gespecialiseerde diensten, o.a. op gerechtelijk niveau, om corruptiezaken te onderzoeken en te vervolgen. De Servische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de OVSE (Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa). Deze organisatie helpt onder meer de politie bij het introduceren van internationale standaarden, hervormingen en het opbouwen van een vertrouwensrelatie met de bevolking.

Specifiek voor de Roma minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Servië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. U blijft hier in gebreke. / U heeft dit evenwel niet gedaan....[concrete vaststellingen uit het dossier]. Informatie over de Roma in Servië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, en dat er diverse burgermaatschappijorganisaties, waaronder bijvoorbeeld het Roma Women's Network en Praxis, alsook ervaren advocaten (al dan niet actief binnen deze organisaties of binnen de relevante onafhankelijke overheidsinstellingen) zijn die opkomen voor de Roma gemeenschap en bijstand kunnen bieden aan Roma om discriminatie te melden en hun rechten te beschermen. Dit kan door het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, zo ook door het ondernemen van stappen bij het Hooggerechtshof daar waar lagere rechtbanken in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat de organisatie Minority Rights Group International van 1 september 2020 tot 31 augustus 2022 samen met Praxis en met een groot aantal stakeholders op het terrein een programma had lopen dat erop gericht was te komen tot een verbeterde juridische aanpak van gevallen van discriminatie van Roma. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980."

In het licht van voormeld artikel, wordt in de bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekster ook op geheel gerechtvaardigde gronden gemotiveerd:

"In dit geval blijkt uit jouw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalt ter staving van haar verschillende verzoeken, waarvoor de beslissing vanaf nu definitief is.

Voor wat betreft het huiselijk geweld door je vader waarvan jij, je zus en je moeder het slachtoffer werden in de periode voorafgaand aan jullie komst naar België, dient te worden opgemerkt dat dit motief volledig berust op dezelfde gronden die je moeder reeds aanhaalde in het kader van haar verschillende verzoeken om internationale bescherming, waarbij er steeds werd vastgesteld dat jouw mama niet aannemelijk heeft gemaakt dat ze geen beroep kan doen op de in Servië beschikbare beschermingsmogelijkheden. Deze beslissing is nu definitief.

Je brengt geen enkel element aan dat de beoordeling van je moeder haar verzoeken om internationale bescherming kan wijzigen. Uit niets blijkt dat jij en je moeder of andere naaste familieleden in geval van herhaling van problemen met je vader en/of zijn nieuwe partner bij terugkeer naar Servië hiervoor geen beroep zouden kunnen doen op de hulp van en bescherming door de Servische autoriteiten (CGVS, p. 9-10). Jouw bewering dat jouw juffen in Servië streng waren en naar jou riepen, volstaat niet om te gewagen van een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming (CGVS, p. 7, 10 en 11). Bovendien blijkt ook hier nergens dat je in geval van ernstige problemen geen beroep zou kunnen doen op de in Servië aanwezige autoriteiten. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Servië Algemene Situatie van 15 december 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20221215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Servië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Servische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hoewel binnen de Servische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie voldoende georganiseerd, bemand en uitgerust is om de nodige bescherming te kunnen bieden aan de bevolking, dat de kwaliteit van de politieonderzoeken erop vooruit gaat en dat corrupte politieambtenaren steeds vaker ter verantwoording worden geroepen. De Servische justitie en magistratuur ondergingen de afgelopen jaren ingrijpende hervormingen gericht op het verbeteren van de kwaliteit en onafhankelijkheid ervan. Ofschoon op dit gebied nog veel moet gebeuren en er nog talrijke kritische kanttekeningen gemaakt kunnen worden bij het actuele rechtswezen in Servië, o.a. aangaande de politieke

beïnvloeding die in het huidige systeem nog niet uitgesloten is, wordt op dit terrein een zekere vooruitgang geboekt, onder meer door de doorvoering op 9 februari 2022 van de grondwetswijziging waarbij rechters en parketmagistraten niet langer door het parlement aangeduid kunnen worden. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Servische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan o.a. bij het intern controleorgaan van Binnenlandse Zaken en de instelling van de Ombudsdienst (Protector of Citizens). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De kwaliteit van de interne politieonderzoeken is gestegen. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Servië aanwezig zijn. In oktober 2019 trad een nieuwe wet op gratis rechtsbijstand (Law on Free Legal Aid) in werking. Daarnaast bestaan er ook verschillende niet wettelijk geregelde mogelijkheden om kosteloze rechtshulp te verkrijgen. Informatie stelt ook nog dat Servië over uitgebreide wetgeving beschikt in de strijd tegen corruptie. Ofschoon er zich nog problemen voordoen op het vlak van de tenuitvoerbrenging van het beleid, beschikt Servië over diverse anticorruptie-instellingen, onder meer een anticorruptieagentschap dat toeziet op de implementatie van de maatregelen. De strijd tegen corruptie leidde reeds tot arrestaties van meerdere, soms zelfs hooggeplaatste, functionarissen. In maart 2018 werd een nieuwe wet inzake de bestrijding van georganiseerde misdaad, terrorisme en corruptie van kracht, die voorziet in gespecialiseerde diensten, o.a. op gerechtelijk niveau, om corruptiezaken te onderzoeken en te vervolgen. De Servische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de OVSE (Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa). Deze organisatie helpt onder meer de politie bij het introduceren van internationale standaarden, hervormingen en het opbouwen van een vertrouwensrelatie met de bevolking. Specifiek voor de Roma minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Servië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. U blijft hier in gebreke. / U heeft dit evenwel niet gedaan....[concrete vaststellingen uit het dossier]. Informatie over de Roma in Servië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, en dat er diverse burgermaatschappijorganisaties, waaronder bijvoorbeeld het Roma Women's Network en Praxis, alsook ervaren advocaten (al dan niet actief binnen deze organisaties of binnen de relevante onafhankelijke overheidsinstellingen) zijn die opkomen voor de Roma gemeenschap en bijstand kunnen bieden aan Roma om discriminatie te melden en hun rechten te beschermen. Dit kan door het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, zo ook door het ondernemen van stappen bij het Hooggerechtshof daar waar lagere rechtbanken in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat de organisatie Minority Rights Group International van 1 september 2020 tot 31 augustus 2022 samen met Praxis en met een groot aantal stakeholders op het terrein een programma had lopen dat erop gericht was te komen tot een verbeterde juridische aanpak van gevallen van discriminatie van Roma. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980."

Verzoeksters slagen er hoegenaamd niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven. Door eenvoudigweg een aantal van hun eerder afgelegde verklaringen te herhalen, doen verzoeksters namelijk in het geheel geen afbreuk aan de voormelde, inzake en op basis van deze verklaringen gedane vaststellingen. De landeninformatie die verzoeksters aanhalen en waaruit zij citeren stemt verder deels overeen met, ligt voor het overige volledig in dezelfde lijn als en doet bijgevolg op generlei wijze afbreuk aan de landeninformatie zoals gehanteerd door verweerder. Uit het geheel van de voorliggende landeninformatie blijkt duidelijk en genoegzaam dat de Servische autoriteiten redelijke maatregelen in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet nemen, dat zij aan al hun onderdanen ongeacht hun etnie de nodige bescherming en hulp bieden en dat aangenomen kan worden dat verzoeksters, die over een Servisch paspoort beschikken en door de Servische autoriteiten aldus duidelijk als staatsburgers worden beschouwd, zichzelf bij eventuele (verdere) problemen zoals discriminatie en geweldsincidenten en indien zij daartoe, eventueel ondersteund door hun moeder, de vereiste pogingen zouden ondernemen en stappen zouden

zetten, toegang kunnen verschaffen tot de nodige hulp, bijstand, ondersteuning en bescherming van hun eigen, nationale overheden.

Hetgeen voorafgaat, vindt daarenboven duidelijk bevestiging in het feit dat het land van herkomst van verzoeksters (opnieuw) werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2 van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Waar verzoeksters eerder in de loop van hun verzoek om internationale bescherming daarnaast nog aanhaalden dat zij België leuk vinden, hier vrienden hebben, hier naar school (willen) gaan en het Servisch niet (voldoende) machtig zouden zijn, dient verder te worden vastgesteld dat verweerder in de bestreden beslissingen met recht motiveert *“dat dit motieven betreffen die niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming”* en dat het loutere feit dat verzoeksters geen Servisch zouden spreken onvoldoende is om te kunnen spreken van het bestaan in hunnen hoofde van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Verzoeksters komen op hun voormelde verklaringen in het verzoekschrift niet meer terug en laten de motieven die dienaangaande zijn opgenomen in de bestreden beslissingen geheel ongemoeid. Derhalve blijven de voormelde motieven onverminderd gelden. In zoverre aangenomen kan worden dat verzoeksters gelet op hun lange verblijf in Europa bij een terugkeer naar Servië, net zoals eenieder die verhuist naar een ander land, initieel mogelijks enkele aanpassingsmoeilijkheden zouden kunnen ondervinden, dient dan ook te worden opgemerkt dat zulks, te meer nu hun moeder hen hierin zou kunnen begeleiden en ondersteunen, onvoldoende zwaarwichtig is om aanleiding te kunnen geven tot de toekenning van internationale bescherming.

De door verzoeksters neergelegde documenten, zoals opgenomen in de mappen ‘documenten’ in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeksters overigens in het geheel niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.5. Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissingen terecht besloten dat verzoeksters geen eigen feiten hebben aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een apart verzoek rechtvaardigen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoeksters en dient het onderhavige beroep te worden verworpen.

3.6. Verzoeksters tonen voor het overige niet aan dat en op welke wijze het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissingen zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen door verzoeksters niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.7. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT